7. Účty běžné činí ve své vlastnosti co výtahy z knih obchodních důkaz dle uvážení soudu úplný neb neúplný. Důkaz neúplný doplněn buď průvody c. ř. s. přípustnými, zejmena přísežným výslechem stran (§ 371 c. ř. s. čl. 34 obch. z. čl. VII. uv. z. k c. ř. s. a § 295 c. ř. s.).

IV. Poplatky.

Dle práva poplatkového rozumí se účty, zápisy, jež obchodníci a živnostníci vydávají obchodníkům neb živnostníkům neb osobám jiným o předmětech svého závodu obchodního neb živnostenského, pokud se týče o jednáních týkajících se tohoto závodu, pokud jim z nich vzešla nějaká pohledávka. Rozdílu nečiní, obsahují-li účty saldování čili nic.

Účty (konta) jsou až do 10 zl. (včetně) poplatku prosty, účty, kde obnos nepřevyšuje 50 zl, podléhají poplatku 1 kr. a převyšují-li obnos 50 zl. poplatku 5 kr. Tento pevný poplatek sluší i tehdá zaplatiti, byly-li takové účty pojaty do textu kupecké korespondence neb k této co dodatek, příloha a pod. připojeny. Podpisu vydavatelova netřeba k založení povinnosti poplatkové, nýbrž stačí, lze-li seznati ústav neb osobu, v jejímž závodě byl účet vydán, z účtu samého, na př. z tiskového označení, razítka a pod. Opisy takových účtů, pokud se týče kont, podléhají témuž pevnému poplatku, jako originály (§ 19 popl. nov. ze dne 8. března 1876 č. 26 ř. z.) (ohledně bilancových účtů viz čl Bilance).

Účet zpáteční viz Směnka a právo směnečné.

Učiliště horní.

Učiliště horní jsou školy, na nichž se posluchačům dostává theoretického a praktického vzdělání v hornictví a hutnictví a jsou vyšší a nižší kategorie.

I. Vyššími horními učilišti jsou státní horní akademie v Příbrami a v Lubnu. Úkolem obou těchto ústavů jest poskytnouti důkladné vědomosti z hornictví a hutnictví po stránce theoretické a, pokud možno, i po stránce praktické; rozdíl mezi oběmi školami jest ten, že se na akademii lubenské zvláště přihlíží k železářství, kdežto na akademii příbramské zvláštní zřetel se věnuje hutnictví vůbec. Stanovy pro c. k. horní akademii v Příbrami a v Lubnu schváleny byly nařízením min. orby ze dne 15. října 1875 č. 135 ř. z. a na základě nejvyš. rozhodnutí ze dne 15. prosince 1874.

1. Horní akademie lubenská sestává:

a) ze všeobecného oddělení pro ony vědomosti, které jsou základem studií odborných;

b) z odborné školy hornické;

c) z odborné školy hutnické.

Předměty, jimž se učí, jsou: mathematika, technická mechanika, názorná geometrie (měřictví), praktická geometrie, všeobecná nauka o strojnictví, nerostopis, geologie, paleontologie, fysika, theoretická chemie, metalurgická chemie, analytická chemie, nauka o výzkumech, nauka o hornictví, horní měřictví, nauka o horním strojnictví, hutnictví železářské, hutnictví ostatních kovů, nauka o sváření kovů, nauka o strojnictví huťařském, encyklopedie věd hornických, encyklopedie hutnictví, encyklopedie stavitelství, encyklopedie lesnictví, právo horní, právo smluvní a směnečné, a účetnictví. Kromě přednášek pořádají se cvičení (praktická) a exkurse. Po skončení přednášek podnikají se za účelem dalšího vzdělání v jednotlivých předmětech vědecké cesty. Osnova učebná schválená ministrem orby